

A Magyar Nemzeti Autósport Szövetség Gyulay Zsolt, Frank Tamás, Nagy Csaba összetételű Fellebbviteli Bizottsága

Aschenbrenner György (
) I. r. és

Pikó Zsuzsa (
) II. r.

eljárás alá vont versenyzők

fellebbviteli (másodfokú) fegyelmi eljárásában tárgyalás tartása nélkül meghozta az alábbi

H A T Á R O Z A T O T

A Fellebbviteli Bizottság K-360/2011 számú első fokú fegyelmi határozatát – a fegyelmi büntetés, a fegyelmi vétség minősítése és az indokolás tekintetében – az alábbiak szerint részben megváltoztatja.

Aschenbrenner György I. r. eljárás alá vont vétkeesen megsértette az Arad Rally sportesemény versenykiírásának (Versenykiírás) pályabejárásra vonatkozó 9.1. pontját, a Rallye Versenyek Szabályai (RVSZ) pályabejárásra vonatkozó II. 6.5. pontját, amellyel kimerítette az FIA Sportkódex 151. b) és c) pontjában megjelölt szabálysértést, ezért a Fellebbviteli Bizottság fegyelmi büntetéseként az MNASZ Sportfegyelmi Szabályzata 3. § (2) bekezdésének a) pontja alapján az MNASZ versenyrendszerében valamennyi sporttevékenységtől 18 hónap (tizennyolc hónap) időtartamra eltiltja, melyből 9 hónap végrehajtandó, a fennmaradó kilenc hónap eltiltás végrehajtását 9 hónapra felfüggeszti.

Pikó Zsuzsa II. r. eljárás alá vont vétkeesen megsértette Versenykiírás pályabejárásra vonatkozó 9.1. pontját, az RVSZ pályabejárásra vonatkozó II. 6.5. pontját, amellyel kimerítette az FIA Sportkódex 151. b) és c) pontjában megjelölt szabálysértést, ezért a Fellebbviteli Bizottság fegyelmi büntetéseként az MNASZ Sportfegyelmi Szabályzata 3. § (2) bekezdésének a) pontja alapján az MNASZ versenyrendszerében valamennyi sporttevékenységtől 18 hónap (tizennyolc hónap) időtartamra eltiltja, melyből 9 hónap végrehajtandó, a fennmaradó kilenc hónap eltiltás végrehajtását 9 hónapra felfüggeszti.

A Fellebbviteli Bizottság elrendeli az eltiltott versenyzők versenyzői engedélyeinek (licence) a határozat jogerőre emelkedésének napján történő azonnali hatályú bevonását.

A Fellebbviteli Bizottság felhívja I. r. és II. r eljárás alá vontak figyelmét arra, hogy az eltiltás időtartama alatt licencet nem kaphatnak, továbbá az FIA Sportkódex 162. pontja értelmében az eltiltás kizárja, hogy bármilyen formában részt vegyenek bármely sporteseményen, az FIA Sportkódex 163. pontjának első mondata szerint pedig „az eltiltás természeténél fogva mindig nemzetközi érvényű.”

A Fellebbviteli Bizottság intézkedik a fegyelmi büntetések tényének és időtartamának közlését az FIA, valamennyi ASN és valamennyi olyan nemzetközi sportszövetséggel, amelyek kölcsönösen megegyeztek abban, hogy az FIA által kimondott büntetéseket alkalmazzák.

Jelen határozattal szemben fellebbezésnek nincs helye, az a kihirdetésével válik jogerőssé és a határozat kézbesítésével végrehajtható.

Az eljárás alá vontak a másodfokú fegyelmi büntetést megállapító határozattal szemben a határozat kézbesítésétől számított 30 napos jogvesztő határidőn belül keresettel bírósághoz vagy a Sport Állandó Választott Bírósághoz fordulhatnak.

INDOKOLÁS

Az első fokú eljárásban Pikó Zsuzsa II. r. eljárás alá vont személyes meghallgatása, tanúk meghallgatása, valamint a beszerzett okiratok alapján, a bizonyítékokat egyenként, és összességében is értékelve a Fegyelmi Bizottság a következő tényállást állapította meg:

Az eljárás alá vont versenyzők a Watt Energy Országos Bajnokság ötödik futamán, a 2011. Rally Arad versenyen, a pályabejárás során 2011. augusztus 3-án, összesen hat alkalommal nem a saját 102. rajtszámú, hanem a 136. rajtszámú versenypáros dokumentációjával léptek pályára ill. hagyták el azt, azaz rajtszámot cseréltek; pályabejáró gépkocsijukat nem a versenykiírásnak megfelelően változtatták meg; ezzel a magatartással, valós esélye volt annak, hogy további jogosulatlan pályabejárásokat végezzenek, és ezzel nagymértékű és jogtalan előnyhöz jussanak; továbbá amikor saját elmondásuk alapján felismerték a „hibát”, (102. és a 136. rajtszám dokumentáció cseréjét) akkor sem tettek meg minden elvárható lépést annak érdekében, hogy az ott a helyszínen haladéktalanul tisztázható legyen.

A határozatban a Fegyelmi Bizottság ismertette a tényállás alapjául szolgáló bizonyítékokat, és azok értékelésének módját, megokolta a felajánlott bizonyítások mellőzését is. Utalt arra is, hogy a II. r. eljárás alá vont által előterjesztett elfogultsági kifogását az MNASZ elnöke elbírálta, és ez sem volt az eljárás lefolytatásának akadálya.

Az eljárás alá vont versenyzők közösen, meghatalmazott jogi képviselőjük útján határidőben előterjesztett fellebbezésükben korábban bejelentett elfogultsági kifogásuk „elbíraltatását”, tárgyalás tartását, és az első fokon kiszabottnál jóval enyhébb

büntetési nemű és mértékű büntetés kiszabását kérték. Emellett hivatkoztak az eljárás szabálysértő voltaára.

Az eljárás alá vont versenyzők fellebbezésükben a Fegyelmi Bizottság elnökének elfogultságára, továbbá korábban bejelentett elfogultsági kifogásuk elbírálásának elmaradására, a Fegyelmi Bizottság összetételében az egyik tárgyalást követően bekövetkezett változásra, a fegyelmi eljárás megindításának alapjául szolgáló főtitkári kezdeményezés hiányára hivatkoztak. Hivatkoztak arra is, hogy a fegyelmi eljárás megindításáról szóló értesítésben a Fegyelmi Bizottság csak és kizárólag a Nemzetközi Sportkódex 151. c) pontja megsértésének gyanúja miatt rendelt el a fegyelmi eljárást, ugyanakkor felelőségüket az MNASZ Fegyelmi Szabályzata 2.§-ának, az Arad Rallye Watt Energy Országos Bajnoki futam versenykiírásának 9.1. pontjának, továbbá a FIA Nemzetközi Sportkódex XI. fejezet 151. szakasz b.), f.), és g.) pontjai tekintetében is megállapította, amely álláspontjuk szerint ugyancsak eljárásjogi szabálysértés volt a Fegyelmi Bizottság részéről, ugyanis ezzel megsértették az MNASZ Fegyelmi Szabályzata 12.§ (1) bekezdésének a) pontját, mely szerint a fegyelmi eljárást megindító értesítőben meg kell határozni a fegyelmi eljárás tárgyát, mely ilyen formában, amely értelmezésük szerint bizonyos fokú „vádhoz kötöttséget” eredményez az adott ügyben, azaz azt, hogy csak és kizárólag a fegyelmi eljárás ezen tárgya tekintetében folytatható le az adott ügyben fegyelmi eljárás, és másban nem. Mindezek alapján a fellebbezésben arra a következtetésre jutottak, hogy ugyanezen eljárás keretében az eljárás alá vont, vagy jogi képviselője ez irányú tájékoztatása nélkül, nem terjeszthető ki az eljárás, olyan fegyelmi vétségekre nézve is, melyekben az eljárás megindítása nem történt meg.

Hivatkoztak arra, hogy az első fokú határozat sérti a sportfegyelmi felelősségről szóló 39/2004. (III.12.) Korm. rendelet 10.§ (2) bekezdés c) pontját, ugyanis a döntés alapjául szolgáló tényeket a rendelkező részben, és nem a határozata indokolásában rögzítette, ugyanakkor az egyes fegyelmi vétség tényállását nem is rögzítette, mindössze utalt arra határozata indokolásában. Arra is hivatkoztak, hogy a Fegyelmi Bizottság által megállapított tényállás – a 136. rajtszámú páros dokumentációjával történt pályára lépés számának tekintetében – egyébként, valótlan, és iratellenes is. A fellebbezés szerint a rendelkezésre álló iratanyag alapján kétséget kizáróan bizonyítottan megállapítható, hogy az eljárás alá vont versenyzők három alkalommal mentek a 136. rajtszám alatt és három alkalommal a saját 102. rajtszámuk alatt.

Vitatták a Fegyelmi Bizottság azon megállapítását is, amely szerint „ezzel a magatartással, valós esélye volt annak, hogy további jogosulatlan pályabejárásokat végezzenek és ezzel nagymértékű és jogtalan előnyhöz jussanak.” Álláspontjuk szerint a Fegyelmi Bizottság ezen megállapítása jogilag teljes mértékben értelmezhetetlen, „ugyanis az, hogy mi következhetett volna be, egy sportfegyelmi eljárásnál teljes mértékben irreleváns, csak és kizárólag az számít, hogy mi következett be, azaz jelen ügyben a fegyelmi bizottság fenti megállapításával ellentétben, csak és kizárólag annak van jelentősége, hogy [az eljárás alá vont versenyzők] a pályabejáráson pontosan annyi szakaszt teljesítettek, amennyi minden versenyzőnek jogában állt, és egyetlen centivel sem többet.”

Vitatták, hogy nem tettek meg minden elvárható lépést annak érdekében, hogy a rajtszámokkal, illetve a pályabejárási dokumentációval kapcsolatos helyzet ott a helyszínen haladéktalanul tisztázható legyen.

A fellebbezés szerint a Fegyelmi Bizottság az általa kiszabott büntetéssel súlyosan megsértette az MNASZ Fegyelmi Szabályzatának 3.§ (2) bekezdés a) pontját, amikor az eljárás alá vont versenyzőket, mint sportolókat nemzetközi sporttevékenységtől is eltiltotta. Álláspontjuk szerint az MNASZ Fegyelmi Szabályzata alapján kizárólag a Szövetség versenyein történő részvételtől tiltható el a sportoló, és csak sportszervezettel szemben lehet az MNASZ Fegyelmi Szabályzata 5.§ (1) bekezdés h) pontja alapján nemzetközi sportrendezvényről történő eltiltást alkalmazni. Álláspontjuk alátámasztására előadták, hogy MNASZ Fegyelmi Szabályzata taxatív sorolja fel a fegyelmi büntetéseket, azaz a Fegyelmi Bizottság attól nem térhet el, mint szabályalkalmazó, és csak és kizárólag olyan büntetést szabhat ki, melyet az MNASZ Fegyelmi Szabályzata rögzít. Hivatkoztak továbbá arra, hogy a Magyar Nemzeti Autósport Szövetségnek kötelessége betartani a Magyar Köztársaság jogszabályait, így a sportról szóló 2004. évi I. törvényt is, melynek 12.§-a tételesen meghatározza, hogy sportfegyelmi ügyben csak és kizárólag milyen büntetések szabhatók ki, és amelynek a (3) bekezdés a) pontja az MNASZ Fegyelmi Szabályzatával egyezően sportolóra kizárólag a sportszövetség versenyein történő részvételtől eltiltást ismeri, és ismeri el alkalmazható fegyelmi büntetésként, a nemzetközit nem.

A fellebbezésben vitatták a Fegyelmi Bizottság I. r. eljárás alá vonttal szembeni azon megállapítását, miszerint azzal, hogy írásban nem nyilatkozott, és írásban nem tett bizonyítási indítványt, bár ezt megtehetette volna, számára a fegyelmi eljárás semmilyen jelentőséggel nem bírt, annak súlyát igyekezett figyelmen kívül hagyni, és álláspontja szerint ez nem sportemberhez méltó magatartás. Álláspontjuk szerint ezzel a Fegyelmi Bizottság figyelmen kívül hagyta az eljárás alá vont jogait.

Az eljárás alá vontak fellebbezésükben az első fokú eljárásban előterjesztett, és a Fegyelmi Bizottság által mellőzött bizonyítási indítványaikat megismételték, egyúttal pedig a bizonyítási indítványok elutasításának megalapozottságát is vitatták.

A fellebbezésükben vitatták a 2011. szeptember 9-i második fegyelmi tárgyaláson megtartásának szabályszerűségét, továbbá a meghallgatott tanúk előadásának valóságtartalmát.

Az eljárás alá vontak fellebbezésükben arra is hivatkoztak, hogy a Fegyelmi Bizottság szabálytalanul tette azt a megállapítást, miszerint megsértették a MNASZ Fegyelmi Szabályzata 2.§-át, továbbá a FIA Nemzetközi Sportkódex XI. fejezet 151. b), c), f), és g) pontjait és az ehhez főzött kiegészítést, hiszen MNASZ Fegyelmi Szabályzata 2.§-a azt mondja ki, hogy fegyelmi vétséget követ el az a sportoló, aki a FIA szabályzataiban foglalt kötelezettségét vétkeesen megszegi, ők nem tudták önálló fegyelmi vétségként, mind az MNASZ Fegyelmi Szabályzata 2.§-át, mind a FIA Nemzetközi Sportkódex XI. fejezet 151. szakasz b), c), f), és g) pontjait külön-külön

megsérteni, legfeljebb csak az MNASZ Fegyelmi Szabályzata 2.§-át, amely megsértésnek alapja lehetne – egyéb szabályzati feltételek fennállása esetén – a FIA Nemzetközi Sportkódex rendelkezései, de nem önálló fegyelmi vétségek.

Hivatkoztak arra, hogy a Fegyelmi Bizottság megállapítása szerint megsértették a FIA Nemzetközi Sportkódex IX. fejezet 151. szakasz b) pontját, melyet szabálysértőnek tartanak, mert ezen szabályhely, nem a pályabejárás alkalmával használt autóra, hanem magára a versenyen használt autóra vonatkozik, ugyanis egy pályabejárás alkalmával használt autónál nem létezik a „nem megfelelő” kategória, hiszen bármilyen autó használható erre a célra.

Ugyancsak vitatták, hogy megsértették a FIA Nemzetközi Sportkódex IX. fejezet 151. szakasz c) pontját, ugyanis álláspontjuk szerint semmilyen csalárd, tisztességtelen magatartást nem bizonyítottak velük szemben, csak azt, hogy elkövettek egy adminisztrációs hibát.

A fellebbezésben vitatták, hogy a terhükre rótt a FIA Nemzetközi Sportkódex XI. fejezet 151. szakasz f) pontjában körülírt fegyelmi vétséget elkövették volna. Előadták, hogy a fegyelmi vétség Szamos Miklós tanú meghallgatásának eredményeként került „súlyos megítélés alá”, aki elmondása szerint csak I. r. eljárás alá vonttal beszélt és e-mailezett, mégis II. r. eljárás alá vonttal szemben is megállapították ezt a fegyelmi vétséget, aki nem beszélt a tanúval.

Vitatták továbbá, hogy elkövették volna a FIA Nemzetközi Sportkódex XI. fejezet 151. szakasz g) pontjában körülírt fegyelmi vétséget, mert ők az együttműködést nem tagadták meg a vizsgálat alatt, ez egyébként egy eljárás alá vontnál fogalmilag teljesen kizárt, ugyanis egy eljárás alá vontnak törvényes joga hallgatni, az igazmondási kötelezettség sem terheli, így azt, hogy az eljárás alá vontak bármelyike nem jelent meg a tárgyaláson, vagy ott a fegyelmi bizottság álláspontja szerint nem mondott igazat, nem minősül fegyelmi vétségnek. Álláspontjuk szerint ez a szabályhely ugyanis eljárás alá vontra nem vonatkozik.

Ugyancsak vitatták, hogy elkövették volna a FIA Nemzetközi Sportkódex XI. fejezet 151. szakasz g) pont alatti kiegészítésében meghatározott fegyelmi vétséget is, mert pusztán azzal, hogy megtehették volna, de nem tették meg, még nem követték el a tiltott pályabejárás kísérletét, azaz azt, hogy ők megpróbálkoztak többet menni a pályabejáráson, mint amennyit szabad, ugyanis, erre nézve semmi, azaz semmi bizonyíték nem merült fel a fegyelmi eljárásban.

Az eljárás alá vontak fellebbezésükben nyilatkoztak arról, hogy nem vitatottan megsértették az Arad Rallye versenykiírásának 9.1. pontjának utolsó mondatát – amely álláspontjuk szerint nem képezte az elrendeléskor a fegyelmi eljárás tárgyát, így ismételten hivatkoztak a vádhoz kötöttségre – amikor az autócsere után nem kértek a rendezőtől új matricát.

Álláspontjuk szerint e magatartásuk ugyan szabálytalannak minősíthető, de nem minősül semmiképpen sem csalárd, tisztességtelen viselkedésnek, vagy tettnek, így nem követték el a FIA Nemzetközi SPORTKÓDEX XI. fejezet 151. szakasz c) pontjában körül írt fegyelmi vétséget sem, figyelemmel arra, hogy a pályabejáráson semmilyen nemtelen előnyt nem szereztek, és ilyen előny szerzése nem is állt a szándékukban.

Arra is hivatkoztak, hogy a pályabejárás során csak annyit mentek, mint amennyit mehettek volna egy autóval is. Álláspontjuk szerint mindössze egy adminisztratív hibát vétettek, semmilyen versenyelőnyt nem szereztek. Hivatkoztak továbbá arra is, hogy ezért a cselekményükért a versenyen egy perces büntetést kaptak, annak ellenére, hogy a Felügyelő Testület ennél súlyosabb büntetést is alkalmazhatott volna velük szemben.

Vitatták továbbá, hogy a Fegyelmi Bizottság a súlyosító és enyhítő körülményeket megfelelően feltárta volna, így több súlyosító körülmény – jogszerű védekezés kereteit meghaladó védekezés, szabályismereti hiányosságok, a verseny nemzetközi jellege – megalapozottságát vitatták.

Más jogosulttól határidőben előterjesztett fellebbezés nem érkezett.

A fellebbezés részben alapos.

A Fellebbviteli Bizottság a tényállást a Fegyelmi Bizottság által lefolytatott bizonyítási eljárás során beszerzett bizonyítékok, II. r. eljárás alá vont szóbeli előadása, valamint az eljárás alá vontak fellebbezése, és I. r. eljárás alá vont sajtónyilatkozata alapján az alábbiak szerint állapította meg.

Az eljárás alá vontak Fegyelmi Bizottság elnökével szemben előterjesztett elfogultsági kifogását az MNASZ elnöke korábban már megfelelően elbírálta, ezért az erre vonatkozó ismételt indítványt, mint új adatot nem tartalmazót a Fellebbviteli Bizottság érdemi vizsgálat nélkül visszautasította.

Tévesen hivatkoznak az eljárás alá vontak fellebbezésükben arra, hogy a Fegyelmi Bizottság a vádhoz kötöttség elvét megsértette volna. A vádhoz kötöttség – amint azt jogi képviselőjük bizonyára tudja – a „vád tárgyává” tett cselekményre, nem pedig annak minősítésére vonatkozik. A Fegyelmi Bizottság eljárása során egyetlen egy olyan cselekményt nem vizsgált, vagy minősített, amelyet eljárás alá vontak követtek el és nem szerepelt az eljárás megindulásáról szóló értesítésben. Így azzal, hogy kizárólag az Arad Rally 2011. pályabejárásán történeteket vizsgálta és értékelte a Fegyelmi Bizottság, a vádhoz kötöttség elve érvényesült.

Az eljárás alá vontak a Watt Energy Drink Országos Rallye Bajnokság ötödik futamán, a Rally Arad 2011. versenyen 102-es rajtszámú versenyzőpárosként vettek részt.

A gyorsasági szakaszok rajt- és stop állomásával megegyező helyen sportbírók ellenőrizték, hogy a pályabejárás során minden versenyzőpáros kizárólag a versenykiírásban megengedett három alkalommal halad-e át azon. Ennek eszköze a pályabejárési dokumentáció volt: az itinerrel együtt átvett, azonosító számmal ellátott „TRAINING” feliratú matrica, amelyet a versenyző a pályabejárás teljes időtartama alatt pályabejáró gépkocsi a szélvédő menetirány szerinti jobb felső sarkában jól láthatóan felragasztva volt köteles viselni. Emellett a versenyzők ugyancsak az itiner átvételekor kapták meg pályabejáró kártyájukat. A versenykiírás 9.1. pontja szerint „a matrica fel nem ragasztása, vagy hiánya a pályabejárési szabályok megsértésének számít. Amennyiben a pályabejárési matrica megsérül, vagy a versenyzőpáros autót cserél, a versenyzőpáros köteles a rendezőtől új matricát kérni.”

2011. augusztus 3. napján az eljárás alá vontak a bejelentett DCJ-652 frszú, VW gyártmányú Golf típusú pályabejáró gépkocsijuk helyett a 137. rajtszámú versenyzőpáros szerviz-gépkocsijával, a GYD-406 frszú, Suzuki gyártmányú, Baleno típusú gépkocsival jelentek meg az 5. és 6. gyorsasági szakaszok pályabejárásán.

Az eljárás alá vontak nem tettek eleget a versenykiírásban foglaltaknak, és a pályabejáró gépkocsi cseréjével nem kértek újabb pályabejárési matricát, továbbá végül a cserét be sem jelentették. A rendelkezésre álló fényképek alapján a Fellebbviteli Bizottság megállapította, hogy az eljárás alá vontak a pályabejáró matricát nem megfelelően rögzítették a gépkocsi szélvédőjén, azt belülről, könnyen eltávolíthatóan helyezték el, és a pályabejáró matrica nem tartalmazta a versenyzőpáros rajtszámát.

Az eljárás alá vontak ennek során összesen három alkalommal (két alkalommal az 5. és egy alkalommal a 6. gyorsasági szakaszon) haladtak át a be nem jelentett pályabejáró gépkocsival. Ennek során valamennyi esetben 136. rajtszámú párosként azonosították magukat, az áthaladásokról készült jegyzőkönyveket is 136. rajtszámú párosként írták alá.

A fegyelmi eljárás során, illetve fellebbezésükben az eljárás alá vontak védekezésül azt adták elő, hogy bejelentett pályabejáró gépkocsijuk meghibásodott, ezért a 137. rajtszámú versenyzőpáros csapatvezetője a szerviz-gépkocsijukat rendelkezésükre bocsátotta, és az abban található pályabejárési dokumentációval vettek részt pályabejáráson. Álláspontjuk szerint csak a 103. rajtszámú versenyzőpárossal történt találkozás után észlelték, hogy rossz dokumentációval vesznek részt a pályabejáráson.

A Fellebbviteli Bizottság mindezek alapján megállapította, hogy – amint azt az eljárás alá vontak fellebbezésükben maguk is elismerték – az eljárás alá vontak megsértették az Arad Rallye 2011. versenykiírásának 9.1 pontjában, valamint az RVSZ pályabejárásra vonatkozó II. 6.5. pontjában foglaltakat. Az eljárás alá vontak

szándékára a Fellebbviteli Bizottság az ún. tárgyi oldali ismérvekből, vagyis a szabályszegés körülményeiből (elkövetés módja, helye és ideje), az ún. alanyi oldali ismérvekre (szándékosság, illetve célzat) vonatkozó következtetéseket vont le.

A Fellebbviteli Bizottság ehelyütt kívánja megjegyezni, hogy az eljárás alá vontak fellebbezésükben téves álláspontra helyezkedtek akkor, amikor arra hivatkoztak, hogy „csak és kizárólag az számít, hogy mi következett be, azaz jelen ügyben a fegyelmi bizottság fenti megállapításával ellentétben, csak és kizárólag annak van jelentősége, hogy [...] a pályabejárás pontosan annyi szakaszt teljesítettek, amennyi minden versenyzőnek jogában állt, és egyetlen centivel sem többet.” A fellebbezés idézett érvelése csak abban az esetben lenne helytálló, ha a terhükre rótt fegyelmi vétség ún. eredmény-cselekmény lenne, vagyis kizárólag meghatározott eredmény bekövetkeztekor lenne büntethető. Ezzel ellentétben a csalárd sportolói magatartás nem csak a meg nem engedett előny tényleges megszerzésekor valósul meg. A Fellebbviteli Bizottság meg kívánja jegyezni, hogy az FIA Sportkódex 151. pontja a szabályszegés kísérletét is büntetni rendeli, így – feltéve, de meg nem engedve, hogy a csalárd sportolói magatartás eredmény-cselekmény – az eredmény, pontosabban bármilyen eredmény elmaradása nem befolyásolja a fegyelmi vétség megállapítását.

A Fellebbviteli Bizottság az alanyi oldali ismérvek feltárása során azt értékelte, hogy az eljárás alá vont versenyzőpáros a pályabejárás szabályok megsértésével cserélt pályabejáró gépkocsit, továbbá a pályabejárás matrica nem a Versenykiírásban megjelölt módon került az autón elhelyezésre, valamint összesen hat (három rajt és három stop-állomás) alkalommal más versenyzőpáros rajtszámával jelentkeztek ellenőrzésre, és nem saját rajtszámukat adták meg. E – az eljárás alá vontak által sem vitatott – körülmények messze túlmutatnak bárminemű „adminisztratív tévedésen.”

Mindezekkel kapcsolatban a Fellebbviteli Bizottság rámutat arra, hogy a pályabejárás gépkocsi cseréjére vonatkozó szabályok megsértése súlyos szabályismereti hiányosságról tanúskodik, azonban pusztán abból az eljárás alá vontak szándékára messzemenő következtetést levonni nem lehet. Együtt értékelve azonban azzal a körülménnyel, hogy a pályabejárás használt gépkocsin olyan pályabejárás matrica volt, amely nem tartalmazta a rajtszámot, valamint, hogy nem saját – nem vitatottan ismert – rajtszámukkal jelentkeztek áthaladásra, és más rajtszámhoz tartozó versenyzőpárosként szignálták a jegyzőkönyvet, a Fellebbviteli Bizottság szerint kétséget kizáróan megállapítható volt, hogy az eljárás alá vontak csalárd magatartásukat annak következményeit kívánva, teljes akarategységben, egymás tevékenységéről tudva, közösen valósították meg. A Fellebbviteli Bizottság ismételt hangsúlyozza, hogy az eljárás alá vontak szándékára a pályabejárás szabályok megsértésének módjából, a ténybíróknak tett valótlan tartalmú, összesen legalább hat alkalommal megtett, írásbeli nyilatkozatokból következtetett.

A Fellebbviteli Bizottság az eset további körülményeire vonatkozó, az eljárás alá vontak által felajánlott bizonyítást azért mellőzte, mert azokból a sportszabályok és a fegyelmi eljárás szabályainak alkalmazása szempontjából jelentős (így különösen az eljárás alá vontak szándékára vonatkozó ismérveket, vagyis miért tettek valótlan

nyilatkozatot a ténybírónak, miért sértették meg a pályabejárás – gépkocsi cserére vonatkozó szabályokon túlmutató – számos szabályát) új tény nem volt várható. A Fellebbviteli Bizottság ehelyütt megjegyzi, hogy a Fegyelmi Bizottság a család magatartásra vonatkozó bizonyítás során „túlbizonyított”, vagyis olyan tanúkat, illetve a tanúkat olyan tényekre is meghallgatta, amelyek sem a sportszabályok, sem pedig a fegyelmi eljárás szabályai szempontjából semmilyen jelentőséggel sem bírnak. A fegyelmi vétség szempontjából ugyanis annak, hogy az eljárás alá vontak bejelentett pályabejáró gépkocsija meghibásodott, vagy sem, nincs jelentősége, ahogy annak sem, hogy a 137. rajtszámú páros miért nem vett részt a versenyen. Jelen eljárásban ugyancsak teljes mértékben irreleváns, hogy a 137. rajtszámú versenyzőpáros pályabejárási csomagjában az iratok milyen rajtszámmal kerültek kitöltésre, vagy üresen vette át azokat a versenyzők képviselője.

Helytállóan hivatkoztak azonban fellebbezésükben az eljárás alá vontak arra, hogy a 2011. szeptember 9-i tárgyalás megtartásának Sportfegyelmi Szabályzat 13. § (2) bekezdésében megjelölt akadálya – távolmaradásukat méltányolható indokkal előre jelezték – volt. A Fellebbviteli bizottság álláspontja szerint, ha egy versenyző a tárgyalás napjának délutánján az Országos Rallye Bajnokság záró futamán rajthoz áll mindenképp méltányolható indok a távolmaradásra. Figyelemmel arra, hogy a második tárgyalási napon elhangzottakra az eljárás alá vontak nyilatkozni nem tudtak, a tárgyaláson elhangzottakat a Fellebbviteli Bizottság a másodfokú eljárásban figyelmen kívül hagyta, azokat nem értékelte.

A Fellebbviteli Bizottság nem osztja az eljárás alá vontak fellebbezésének az FIA Sportkódex 151. b) pontjával kapcsolatos előadását. Téves ugyanis az az álláspont, miszerint a pályabejárás alkalmával használt autónál nem létezik a „nem megfelelő” kategória, hiszen bármilyen autó használható erre a célra. Az RVSZ egyfelől részletes, a pályabejáró gépkocsi műszaki tulajdonságaira vonatkozó szabályokat tartalmaz, másfelől a gépkocsi megfelelősége nem kizárólag műszaki kérdés. Így amennyiben a pályabejáráson a gépkocsi kötelező regisztrációját írja elő a sportszabály, akkor ha a versenyzőpáros tudván, hogy nem regisztrált gépjárművel vesz részt a sporteseményen az FIA Sportkódex ezen szabályhelyét megsérti. E körben tehát a Fellebbviteli Bizottságnak az eljárás alá vontak célja mellett azt is vizsgálni kellett, hogy tudták-e, hogy a jármű nem megfelelő. A Fellebbviteli Bizottság megállapította, hogy ugyan az eljárás alá vontaknak szabályismeretük, valamint az ügy összes körülménye alapján tudnia kellett, hogy a gépjármű előzetes regisztráció, valamint megfelelően kitöltött és felragasztott pályabejárási matrica hiányában bizonyosan nem felel meg a pályabejárási szabályoknak, továbbá kifejezett céljuk volt a pályabejárást azzal teljesíteni. A Fellebbviteli Bizottság mindezek ellenére megállapította, hogy ezt a magatartást a Fegyelmi Bizottság tévesen értékelte fegyelmi vétségként, ugyanis az az előbbieken kifejtett család magatartás elkövetéséhez nélkülözhetetlen, így abba beolvadó ún. büntetlen eszközselekmény volt, s mint ilyen a büntetés kiszabás körülményei között értékelendő.

Helytelenül hivatkoztak az eljárás alá vontak fellebbezésükben arra, hogy az FIA Sportkódex 151. f) pontjában meghatározott, terhükre rótt fegyelmi vétséget azért nem

követhették el, mert semmi olyan magatartást sem tanúsítottak, amellyel morális sérelmet, vagy kárt okoztak volna az FIA intézményeinek, tagjainak, vagy vezetőnek. Mindezt azzal indokolták, hogy a fegyelmi vétség megállapító első fokú határozat szerint az MNASZ sportszakmai alelnöke meghallgatását követően került „súlyos megítélés alá”, holott vele csak I. r. eljárás alá vont beszélt és e-mailezett, II. r. eljárás alá vont nem. A Fellebbviteli Bizottság kiemeli, hogy a pályabejárás során tanúsított csalárd magatartás, nem pedig az MNASZ sportszakmai alelnökével folytatott beszélgetés, és levelezés okozott az MNASZ-nek, mint az FIA tagjának súlyos morális sérelmet: a külföldön megrendezett, külföldi versenyzők részvételével, külföldi sportbírók közreműködésével és a nemzetközi sajtó előtt folyó versenyen az egyik legfontosabb eseménnyé vált, s mint ilyen nem csak az eljárás alá vont versenyzők megítélésére, hanem az MNASZ hazai és nemzetközi megítélésére is meglehetősen negatív hatást gyakorolt. A Fellebbviteli Bizottság megállapította, hogy az eljárás alá vontak cselekményükkel az FIA Sportkódex 151. c) pontja mellett a 151. f) pontjában körülírt tényállást is kimerítették.

Tévesen állapította meg ugyanakkor a Fegyelmi Bizottság azt, hogy az eljárás alá vontak kimerítették az FIA Sportkódex 151. g) pontjában megjelölt – „felmerülő vizsgálat során az együttműködés megtagadása” – fegyelmi vétséget. Amint arra az eljárás alá vontak fellebbezésükben helytállóan rámutattak, e fegyelmi vétség megállapításának korláta az eljárás alá vontak védekezési szabadsága. Rámutat ugyanakkor a Fellebbviteli Bizottság, hogy az eljárás alá vontak együttműködését, vagy annak teljes hiányát olyan körülménynek tartja, amelyet a büntetés kiszabása során kell értékelni.

A kétszeres értékelés tilalmába ütközne, ezért tévesen állapította meg a Fegyelmi Bizottság önálló fegyelmi vétségként a pályabejárési szabályok (áthaladások számára vonatkozó korlátozás) megsértésének kísérletét.

A Fellebbviteli Bizottság a fegyelmi vétség kimagasló tárgyi súlya mellett a fegyelmi büntetés kiszabása körében azt is értékelte, hogy egy évek óta az Országos Rallye Bajnokságban versenyző, magyar bajnok páros követett el fegyelmi vétséget. Értékelte továbbá, hogy az eljárás alá vont versenyzőpáros annak a versenynek a szabályrendszerét sem ismerte, amelyiken indult.

A Fellebbviteli Bizottság súlyosbító körülményként értékelte azt, hogy az FIA Sportkódex 151. c) pontja szerint minősülő fegyelmi vétségük elkövetése során – büntetlen eszközselekményként – a 151. b) pontjában körülírt tényállást is megvalósították. Ugyancsak a büntetés kiszabása során súlyosító körülményként értékelte, hogy az eljárás alá vontak az FIA Sportkódex 151. c) pontja szerint minősülő fegyelmi vétséget szándékosan, annak eredményét kívánva követték el.

Ugyancsak súlyosító körülményként értékelte a Fellebbviteli Bizottság, hogy az eljárás alá vontak által elkövetett fegyelmi vétségek nem pusztán a ralisport, hanem a teljes magyar autósport tisztaságába vetett bizalom megingatására is alkalmasak voltak. A

Fellebbviteli Bizottság szerint az elkövetett sportfegyelmi vétség súlyosan sportszerűtlen, s mint ilyen méltatlan minden autóversenyzőhöz.

A Fellebbviteli Bizottság a fegyelmi büntetés kiszabása során figyelemmel volt arra is, hogy a büntetés egyfelől arányban legyen az elkövetett fegyelmi vétségek súlyával, és ennek megfelelően megelőzze, hogy az eljárás alá vontak újabb fegyelmi vétséget kövessenek el. Figyelemmel volt továbbá arra, hogy megfelelően súlyos büntetéssel valamennyi versenyzőt visszatartson hasonló fegyelmi vétségek elkövetésétől. A Fellebbviteli Bizottság álláspontja szerint a büntetés speciális és generális prevenciók célját a megváltoztatott – a részbeni felfüggesztéssel jelentősen enyhített – büntetéssel is el lehet érni. A Fellebbviteli Bizottság kiemeli, hogy a fegyelmi eljárás tárgyává tett cselekményt kirívóan sportszerűtlen magatartásnak, példátlan súlyú a fegyelmi vétségnek tekinti.

A Fellebbviteli Bizottság figyelemmel arra, hogy az I. r. és II. r. eljárás alá vont a terhükre rótt fegyelmi vétséget együtt, teljes akarategységben követte el, és személyi körülményeikben sincs számottevő különbség, mindkét eljárás alá vontat ugyanolyan mértékű fegyelmi büntetéssel sújtotta.

Fellebbezésükben hivatkoztak az eljárás alá vontak arra, hogy az eljáró Fegyelmi Bizottság összetétele az eljárás alatt megváltozott. Álláspontjuk szerint ez nem egyeztethető össze a Sportfegyelmi Szabályzat 9.§ (2) bekezdésével, mely szerint a fegyelmi eljárás során a fegyelmi bizottság három tagja járhat el, és az eljáró tagokat a fegyelmi bizottság elnöke jelöli ki. A Fellebbviteli Bizottság megállapította, hogy az eljáró fegyelmi bizottság tagjaiban beálló változása esetére az Sportfegyelmi Szabályzat semmilyen szabályt, így korlátozást sem állapít meg, vagyis az eljárás szabályszerűségét nem érinti.

Amint arra az eljárás alá vontak fellebbezésükben rámutattak, helytelenül és jogellenes rendelkezett a Fegyelmi Bizottság az első fokú határozat indokolásában az eltiltás nemzetközivé minősítéséről. Az FIA Sportkódex 163. pontja szerint ugyanis az eltiltás természeténél fogva nemzetközi jellegű, vagyis a nemzetközi versenyzéstől való eltiltás külön döntést nem igénylő módon, a hazai versenyrendszerre vonatkozó eltiltás jogerőre emelkedésével beáll. A Fegyelmi Bizottságnak határozata rendelkező részében kellett volna rendelkeznie arról, hogy az eltiltás tényéről az FIA-t, valamint az érintett ASN-eket megfelelően értesíti.

A Fellebbviteli Bizottság ezen túlmenően nyomatékosan kíván rámutatni a következőkre:

Az eltiltás fegyelmi büntetés tartama alatt a versenyző fogalmilag nem kaphat licenct sem, az ugyanis azt igazolja, hogy a versenyző részt vehet az adott sporteseményen. Az FIA Sportkódex 47. a) pontja szerint senki nem vehet részt sportrendezvényen (értsd: sporteseményen, találkozón), nem állíthat fel, és nem dönthet meg rekordot, ha nincs olyan FIA licence, amelyet vagy saját ASN-je, vagy egy másik ASN állított ki, de mindenképpen saját ASN-jének hozzájárulásával. Egy licenctulajdonos saját ASN-

je annak az országnak az ASN-je, amelynek nemzetiségével a licenctulajdonos nemzetisége megegyezik. Az FIA Sportkódex emellett úgy rendelkezik, hogy a versenyzőnek a licence kérelmét annak az országnak az ASN-jénél kell előterjeszteni, amelynek a versenyző állampolgára. Minden ASN kiállíthat licencet a saját országának állampolgárai számára, más országok állampolgárai számára pedig csak akkor, ha a lakóhely szerint illetékes ASN előzetesen hozzájárul a licenc kiadásához, (az illetékes ASN ezt évente csak egyszer és csak kivételes esetekben teheti.) az igénylő igazolni tudja a saját ASN-je felé (az útlevél szerinti ország ASN-je), hogy a másik országban (értsd: amely ország ASN-je felé folyamodvánnyal élt) állandó lakóhellyel rendelkezik, továbbá a saját ASN bevonja az eredetileg számára már kiállított licencet.

A fegyelmi büntetések tényének és időtartamának az FIA, valamennyi ASN és valamennyi olyan nemzetközi sportszövetséggel való közlése az FIA Sportkódex 163-165. pontjain alapul.

A határozattal szembeni rendes jogorvoslatot az MNASZ Sportfegyelmi Szabályzata 20. § (6) bekezdése zárja ki. A bírósághoz, vagy Sport Állandó Választott Bírósághoz fordulás jogát az MNASZ Sportfegyelmi Szabályzatának 20. § (8) bekezdése biztosítja.

Kelt, Budapest, 2011. november 04.

Nagy Csaba
Fellebbviteli Bizottság elnöke

Gyulay Zsolt
Fellebbviteli Bizottság tagja

Frank Tamás
Fellebbviteli Bizottság tagja

A határozat kiadmányozója:

Faluvégi Péter
főtitkár